

Hölygélv:

Dr. Mibti

Napfényes április

PROLETÁR ÉLETVIRÁG

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

X. EVFOLYAM, 6. SZÁM.

ÁRA: 40 FILLER

1968. ÁPRILIS 6.

ÜNNEPNAPON

Április 2-án, ünnepi keretek közt emlékeztünk meg egyetemünkön felszabadulásunk 23. évfordulójáról. Az ünnepség előadója dr. Barla Szabó Ödön docens, egyetemünk pártbizottságának tagja volt. Az ünnep-lyen elhangzott beszédéből közöljük e részleteket:

1945 IGÉRETES JÖVŐT HOZÓ TAVASZÁRA emlékeztünk, a háborús förgöcs elvonulását követő első szabad lélegzéstételünkre. Tekintetünket a soha vissza nem térő múltira irányítjuk, de nem azért, hogy megme-revülő és éppen ezért elhomályosuló állóképet csinál-junk a történelmi sorsfordulóból. Eppen ellenkezőleg, a szabad és független, demokratikus Magyarország meg-teremtésének körülményei arra készítetnek bennünket, hogy kollektíve és egyénileg is számvetést, mi több, lelkiismeretvizsgát készítsünk 23 év munkájáról. Mér-leget állítunk fel: mennyire tudtunk élni a szabadság-gal, melyet a Szovjet Hadsereg hozott meg népünknek, kerekén feléves ádáz küzdelemben.

... Az egész ország szinte lidércnyomás alól szab-a-dulva értesült április 4-én, a Szovjet Tudóstól Iroda je-lentéséből, hogy Magyarország teljesen felszabadult... Az ágyúsó és bombadörej közben születő magyar népi demokrácia pusztá léte már csak azért is szálka ma-radt mindmáig a karcsörtető imperialista körök, kül-önösen a nyugatnémet revansisták szemében, akik a megtépázott német hadidicsőség megmentése érdekében mostanában olyan „elméleteket” terjesztgetnek, hogy Budapesten és a Dunántúlon voltaképpen nem a náci hadsereg mondott csődöt, hanem úgymond a magyar hadsereg áruháza, a honvédek dezertálása okozta az ősz-szeomlást.

A történelmi igazsághoz mégis hozzátartozik, hogy a felszabadulást megelőző hetekben és hónapokban is a magyar katonák tizezrei mentek a tűzbe és pusztulás-ba a németek oldalán. De volt egy másik Magyarország is. Az elnyomott, kisémmizett, jogaitól megfosztott népreteg vált a jövő hardozójává.

... NEM FELEDJÜK, HOGY A SZOVJET HADSE-REG nemcsak felszabadítóként, hanem egyben a ma-gyar munkásosztály szövetségeseiként, a proletárinter-nacionalizmus megtestesítőjeként lépett hazánk terüle-tére. Ez a magyarázata annak, hogy a német és magyar fasizmus szétzúzásaához nyújtott külső segítség már a felszabadulást követő első napoktól kezdve, mindjob-ban átalakult társadalmi haladásunk belső mozgató-erejévé. A második világháború nagy pusztító vihará-ban kikovácsolódott szovjet-magyar barátság szün-telen ápolása, a szovjet népekhez fűződő kapcsolataink szakadatlan továbbfejlesztése, — első számú napipa-rancs a mai felnövő generációk számára is, akik életü-ket első eszmélkedésüket már a felszabadulást követő első évekből datálhatják.

... Építőmunkánk közben nem feledkezhetünk meg arról, hogy a szocialista Magyarország minden rendű és rangú ellensége, kint és bent közvetlenül és köz-vetve az ösztönösség mellvédje mögül támadva igyek-szik a politikailag kevésbé tapasztalt fiatal ér-telmiséget megzavarni, rendszerünk ellen fordíta-ni, illetve a passzivitás, a pesszimizmus és cinizmus hangulatával megfertőzni. Hozzá kell tenni, nemcsak a velünk szemben álló, látható és láthatatlan tábor akena-munkájával, bomlasztó tevékenységével kell számol-nunk, hanem saját hibáink, ballépéseink, hozzá nem ér-tésünk is ellenünk fordítható, sőt egyike a leghatékonyabb fegyvereknek, ellenségeink által eltulozva és fel-nagyítva. Sok esetben „magas erkölcsi piedesztálról” ágálva támadnak ránk, éppen azok, akiknek erre a leg-kevesebb morális alapjuk sincs, és naponta követik el az emberiség elleni bűntettek tömegét Vietnámban, Dél-Kelet Ázsia többi térségében, Afrikában, Dél-Ame-rikában, a világ minden pontján, ahol a haladó embe-rek sikra szállnak a reakció legötödtebb erői ellen.

NAPJAINKBAN IS, MIKÉNT AZ ELMŰLT FÉL ÉVSZÁZADBAN, a Szovjetunió a fő célpontja táma-dásainknak. Ma nem azzal agítálnak, mint a felszabadu-lást követő években, hogy a népi demokrácia hamarosan megbukik, és angol-amerikai csapatok szállják meg az országot, nem az ENSZ-csapatokkal ijesztgetik népünket, mint 1956 novemberében, hanem igyekez-nek kétélyeket támasztani, bizalmatlanságot szítani a szocialista országok testvéri szövetségén belül, külö-nösen a Szovjetunióhoz fűződő kapcsolatainkban. En-nek érdekében próbálják meghamisítani a történelmet, népi demokratikus fejlődésünk valóságos menetét. Gát-lás nélkül kiaknázva a még le nem küzdött és újrate-rmelődő nemzeti, faji eldítéleteket, a nacionalista métel-y valamennyi válfaját: a szovjet-ellenességet, a határok revízióját hirdető sovinizmust, az antiszemitizmust, ese-tenként a cionizmust, de ezek fordítottját a nemzeti nihilizmust, kozmopolitizmust egyaránt.

... Saját kárunkból tanultuk meg azt is, hogy a polgári nemzeteszmé valamennyi válfajának, megje-lenési formájának leküzdésében, annál nagyobb sike-reet érhetünk el, mennél kézzelfoghatóbbá tesszük a szocialista építés útján való nemzeti felemelkedést, és a proletárinternacionalizmus kapcsolatát.

FEJLŐDÉSÜNK EDDIGI MENETE BESZÉDESEN TANUSÍTJA EZT. A magyar kommunizmust 1945. áprí-lis 4-e után többek között azért tudták imponáló gyor-sasággal az ipari munkások fő erői mellett más dolgozó osztályok javarészt megnyerni, maguk mögé állítani, mert a demokratikus majd szocialista átalakulás meg- hirdetésével, irányításával, a néphatalomért vívott küz-delemben legjobban nemzeti örökségünk folytatóiként 1848-49 és 1919 harcainak továbbvivőiként léptek fel, az új szocialista hazafiság és nemzetköziség egységét valóstították meg.

BARÁTI TALÁLKOZÓ

Hazánk felszabadulásának évfordulója alkalmából április 2-án este bensőséges hangu-latú találkozóra került sor szovjet egyetemista fiatalok-kal a klubban.

Az erre az alkalomra ősz-szeállított műsorban vendé-geink nagy magyar szerzők műveit élvezhették, a magyar fiatalok pedig szovjet költők-től és íróktól kaptak újat — két nyelven. Bizonyára emlé-kezetes marad barátaink szá-mára népi zenekarunk kitűnő muzsikája éppúgy, mint a magyar és orosz dal, melyet Petrácska Veronika adott elő. Az orosz lírából kaptunk iz-e-lítő Kandikó József és Ga-ram Katalin hallgatóktól.

A műsor után a Klub-trió zenéjére hallgatóink ismer-kedtek, beszélgettek, táncol-tak szovjet kollégáikkal. A jól sikerült este minden te-kintetben méltó ápolását je-lentette a népeink közötti ba-rátságának.

A 20-as stúdióval Kislángon

Korábbi számunkban már írtunk arról a szerződés-ről, melyet egyetemünk KISZ-szervezete és a kislángi tsz kö-tötték. E kapcsolat eredménye-ként először januárban a tánc-szoport, s a közelmúltban, március 28-án a NEOTON-együttes és a színjátszók látog-attak a közsébe a forradalmi ifjúsági napok keretében.

Ezúttal a kitűnő akusztikájú klubhelyiségben került sor a bemutatásra, melynek egy rész-t a Magyar Rádió 20-as stú-diójának munkatársai is rögzít-ették. A klub most is alaposan megtelt, ez nem csoda, hiszen a kislángi fiatalok szórakozási lehetőségei eléggé korlátozot-tak.

Az érdekes, változatos pro-gram maradéktalan sikert ara-tott. A NEOTON valósággal remekelt, bizonyította, hogy nem véletlenül jutott tovább az idei „Ki mit tud?” napokban meg- rendezett budapesti döntőjén. (Ehhez a sikerhez ezúton is

gratulálunk a közkedvelt együttesnek.)

Nagy taps fogadta az irodal-szertől is változatos vers-összeállítás minden bizonyal sokat adott a falusi fiatalok-nak. S még egy érdekesség a produkcióból: humorista mun-katársunk egyik irásának be-mutatója.

Beszámolónk nem lenne tel-jes, ha nem szólnánk a szívés-lyes vendégszeretetről, mely-lyel ez alkalommal is fogadtak bennünket. Mindent elkövetek — s emelkedett hangulatunk-ból ítélve nem is eredményte-lenül —, hogy jól érezzük ma-gunkat.

És éjteltájban, újabb siker-rel tarsolyunkban váltunk el a kislángiaktól, remélve, hogy hamarosan ismét kellemes órá-kat szerezhetünk nekik...

—kurtán—

Bánkúti beszélgetések

Már az előjelek is biztatóak voltak, minden csoport-tikár elfogadta a meghívást s vendégeink is jelezték részvé-telüket. Ez évben először min-den kar külön szervezte meg a vezetőképző tábort, s mi is belkeresek csoporttársainkkal, a kari vezetőségi tagokkal in-dultunk Bánkútra. Célunk az előre elkészített program mel-lett az volt, hogy jól érezzük magunkat s a személyes kap-csolatok megermentésével ala-pot képezzünk a további mun-kához. Esti beszélgetéseink so-rán olyan nehézségek, problé-mák is szóba kerültek, ame-lyek a tervelőkészületek so-rán fel sem merültek. S amik-or Kolacsek András, a kari pártalapszervezettől ellátoga-tott hozzánk, egész délelőtt beszélgettünk — felejtve még az ebédet is. A politikai hely-zet ismertetésével kezdte, szó-ba került a vietnámi helyzet, a kubai események alakulása, és a csehszlovákiai változás háttere. Beszélt az egye-temi tanácsülés legújabb há-tározatáról a szakok válto-zása, és az oktatási reform mó-dosítása kapcsán. Talán legiz-galmasabb a nyelvoktatás új rendszeréről szóló ismertetés volt — nagyon sokan ellene-zték az új kampányszerű foglal-kozásokat — nem valószínű, hogy a félév elején kapott tananyag gyors lendülete mel-lett is megtartható a jó szín-vonal. Főleg a felsőévesek „til-takoztak” az új szakmai gy-a-korlat beosztása ellen: így el-vesztik az utolsó szabad szün-idejüket is.

Kolacsek elvtárs látogatása valóban hasznos volt, tájékoz-atója nagy segítséget adott a kari pártcsoport további mun-kájához.

Ötletünk volna a felsőbb egyetemi KISZ- és párt-szervezetek látogatásának is, mint ahogy ezt más esetekben

tették; vártuk látogatásukat aznap délutánra, hogy az új ösztöndíj-rendszert ismertes-sék, s a KISZ szervezeti életé-ben jövőre bekövetkező vál-tozásokról halljunk. Ez a nap azonban mégsem telt el ese-ménytelenül: kirándulni men-tünk Kolacsek elvtárs vezeté-sével Tarköre, este pedig ze-nés-táncos összejövetelt ren-deztünk. A vezetőképzői ki-rándulás mindnyájunk véle-ménye szerint nagyon jól si-került, s teljesítette azt a fel-adatát, melyet Fábán András kari titkár indulásunk napján ismertett: az összejövetel cél-ja a csoporttitkárok állandó képzése ideológiai, politikai és szervezeti vonalon.

Szelényi Zoltán

Még egyszer a viet-csütörtökről

A március 21-i vietnámi munkaakció tagadhatatlanul a Forradalmi Ifjúsági Napok egyetemi esemé-nyorozatának legsikeresebb eseménye volt, amely a tö-megdemonstráció mellett az eddigi vietnámi vásárna-poknál anyagi szempontból is sikeresebb volt. Ime, az akció részletes adatai: jelentkezett összesen 389 hallgató (általános kar 171 fő, kereskedelmi kar 112 fő, ipari kar 106 fő), megjelent 341 fő (általános karról 168-an közöttük 6-an olyanok, akik nem iratkoztak fel, a ke-reskedelmi karról 81-en, az ipari karról 92-en), valamint 3 fő oktató és 8 vietnámi elvtárs: Nguyen Hoang Ha és Le van Nam, a DNFF Állandó Képviselőinek munka-társai, és 6 itt tanuló diák.

A legfontosabb: nem végleges adat szerint az akció során 12 000 forintot kerestünk, s mindezt jókedvűen munkás hangulatban.

I tt kell megemlékezni arról, hogy hallgatóink, ok-tatóink mellett a Pest-Budai Üzemi Vendéglátó Vállalat dolgozói is részt vettek a vietnámi csütörtökön. Az akció résztvevőinek kiszolgálása érdekében a büfé egy órával a szokásos időpont előtt nyitott, a menzán pedig a legtávolabbról visszaérkezőknek még 3/4-kor is adtak ebédet. Az ő áldozatkész segítségük nélkül ne-héz lett volna biztosítani a munkaakció sikerét.

Nyelvi verseny

A KISZ Budapesti Bizottsá-ga nyelvi versenyt rendez egyetemünkön április 20-án (írásbeli) és 27-én (szóbeli). A nyertesek pénzdíjazásban részesülnek.

A versenyen részt vehetnek orosz nyelvből a tanév elején rendezett házi MSZBT verseny legjobbjai, német, angol és francia nyelvből pedig egye-temünk azon hallgatói, akik nem a külker, közlekedési vagy nemzetközi szakon tanulnak, és a mostani házi versenyen a legjobb eredményt érik el, s akiket ennek alapján egyete-münk KISZ-szervezete a ver-senyre kiküld.

E házi versenyre április 10-ig lehet jelentkezni a nyelvi körök titkárainál vagy tanár-vezetőjénél, nagyszűnetben a 336/a szobában. Az írásbeli versenyt április 11-én délután 2 órakor, a szóbeli versenyt pedig április 12-én délután 2 órakor tartják a nyelvi tan-székben.

TAVASZ A LÉPCSON...

(Foto: Kádár)

„Marxista” templomozók Vita* Differenciáljuk a hívőket is...

Mindennapi életünkben is fokozódik a tudatosság jelentősége. Nem lehet tartós ellentmondás társadalmi életünk irányítóinál az alkotó szakismeret és a politikai, világnézeti állásfoglalás között. Az egyetemeknek az a feladatuk, hogy kommunista szakembereket neveljenek. Az egyetemi ifjúság szakmai-politikai fejlődése később komoly hatással lesz országunk gazdasági, szellemi, kulturális haladására. Egyetemünk hallgatói sem függetlenek a társadalomtól, az előbbi része, bár sajátos része az utóbbinak. Ebből a viszonyból következően minden vonatkozásban magunkban hordozzuk sajátosn mindazt, ami az egészben általános — magatartásunkban, gondolkodásunkban egyaránt. Az új szocialista társadalmi lét sem alakítja ki automatikusan, spontán módon a szocialista tudatot. A tudat, mivel a lét visszafüggődése, rendszerint elmarad a léttől. Róbel Sándor vitacikke szerint: ... a tudat törvényszerűen visszahúzó erő a társadalomban és visszahatása erre szükségképpen negatív. — Ez természetesen így nem igaz, hely hiányában lásd: A marxista filozófia alapjai. (Kossuth 1961. 650. old.)

A gazdasági tevékenység és az ideológia szoros kapcsolat nemcsak egyenesen, fordítva is fontos tényező. A világnézeti tényezők maguk is aktívan befolyásolják az egyes gazdasági feladatok megoldásának „miértjét” és „hogyan”-ját. A vallás nálunk az egyik legtermészetesebben ható ideális eszmrendszer. A vallással szembeni harc alá van rendelve az osztályharcnak. Így a világnézeti harc kifejezésére való törekvés épp olyan hiba lenne, mint a marxizmus-leninizmus fokozottan színvonalas terjesztéséről, illetve a vallás és egyéb ideológiai irányzatok bírálatáról való lemondás. Csak egyet tudok érteni Ku-

tas János vitacikkével, miszerint problémázzunk „a kialakult helyzet okairól, s a változás lehetőségeiről”. Az elmélet tisztább látásán túl ez mindenképp gyakorlati útmutatás is. S mivel úgy érzem, az utóbbi nehezebb fajtája vitathatatlan, jelentősége meg kell, hogy mozgasson minden parányi aktív gondolatot.

A vallásosság, mint világnézeti olyan specifikusan, az egyéni életben meghúzódó, érzékeny érzelmi okai is vannak, amelyek csak az ember társadalmi és egyéni életéről való sokoldalú gondoskodással, a közösség részéről megnyilvánuló segítőkészséggel hatástalanítható. Gondolok itt a közéleti tevékenységbe való lehetséges teljesebb bevonásra, a szocialista kollektíva formáló erejének koncentráltabb kihasználására. Így a művelődés, a kultúra, a tudomány, mint a mindennapi szocialista építőmunka tekintetében.

Mindennapos tapasztalatunk mutatja, hogy vallásos társaink többsége nem elvi megfontolásból, értelemi, logikai indokból vallásos. A testi-lelki befolyásoló tényezőknél, a legsúlyosabb, hogy családi körülményeiktől, a konvencionális hagyományoktól nem tudják magukat függetleníteni — szinte lelki egységletlenül vélnék megtalálni a vallásos életben. Megfigyelhető a természetfölötti tényezők lassú elhalványulása, az e világi tartalom fokozatos előtérbe kerülése, sőt a hitélet formalizmusa.

A hívő társainkhoz való viszonyunkat feltétlenül differenciálni kell az egyéni sajátosságokon túlmenően attól függően is, hogy a vallási ideológiai hatás milyen erős náluk.

Fel kell használnunk azt a tény, hogy a sajátosan haladó gondolkodású hívő vágyai-ban reális, emberi problémák jelentkeznek akár egy őszinte,

tartalmas emberi együttélés óhaja, vagy éppen az emberi személyiség kibontakoztatásának igénye az egyenlőség, testi-lelki kiegyensúlyozottság, igazságosság vágya is kifejezésre jut bennük. Ezek tartalmas erkölcsi óhajok, minden eszközt, lehetőséget fel kellene használnunk, hogy ezek itt a földön, a közösségi életben a mindennapi munkában realizálódjanak.

Miután a vallásban elsősorban természetesen nem a tudat logikájának elferdülése jelentkezik, fennmaradásában, továbbélésében pedig egy bizonyos társadalmi tudati érzelmi tevékenységi szükséglet hiány is okolható — ez is mond valamit.

Nemcsak az ideológiai, logikai ellentmondásával kell tehát érvelni — nemcsak Isten nem léte, a túlvilág képtelenségére, de a vallásosság mindennapi gyakorlati tarthatatlanságának problémájára is gondolok —, hanem az értelmi bizonyítottság mellett az érzelmi nevelés is szükséges.

A vita ne főlényes kioktatás legyen, a témát ésszerűen konkretizálni kell az egyes ember nézeteihez, tartózkodva a konkretizálás buktatóitól.

Úgy érzem, ezekkel a gondolatokkal kell kiegészítenem az eddigi hozzászólók véleményét. Ha esetleg nem is értünk mindenben egyet, úgy a jó, hiszen „egymással vitázva tághatjuk egymás tudatát” — ahogy azt Kutas János vitacikkének zárószavai mondták.

S még egy, ha valljuk a materializmus igazságát, akkor így és ezt alkalmazzuk hívőtársainkkal, ismerőseinkkel szemben is, azaz, ne abból induljunk ki, hogy önmagunkról mit gondolnak, hanem nézzük meg objektív társadalmi helyzetüket, érdekeiket, s ezt tekintésük az ember megismerésénél elsődleges kritériumnak.

Balogh Géza
Ipar III/2

Érdekes, de...

Megértém a vitaindító cikk íróját, és megértém a szerkesztőt is. A cikkíró azért, mert olyan témáról akart írni, amellyel naponta találkozott egyetemen belül és kívül, tehát joggal közérdekűnek tarthatta. A szerkesztőt is megértém, hiszen végre egy valóban pezsgő vita indult a lap hasábjain a sok álvita és sikertelen kísérlet után.

Ennek ellenére a vallásról vitatkozni a Közgazdaságban csupán érdekes, de felesleges. Egyrészt — és ez a kisebb baj — valószínűleg nem lesz vallásos hozzászólója a vitának. Ugyanis nálunk mindenkinek magánügye, hogy hívő vagy sem, ám e magánügyből ugyan ki csinál szívesen közügyet, különösen akkor, ha számitásba veszi azt, hogy ebből inkább hátrányai, mint előnyei származhatnak. — Ettől még nagyon érdekes és hasznos vita alakulhatna ki — de nem egy egyetemi lapban, egyetemi hallgatók között. Hogy elkerüljem a társaim lebecsülésének vádját (ami egyben nagykövetségemet jelentené), megkíséreltem röviden indokolni álláspontomat.

A vallás — véleményem szerint *jelenség*, persze komplex jelenség, vagyis okait csak úgy lehetne feltárni, ha megkeresnénk a mögöttes rejlő *lényegét*. Ez azt jelentené, hogy a magyar történelem speciális „tudatformálási” tényezőin, valamint a jelenkori kapitaliz-

mus fellazítási taktikájának körmönfont módszerein túl meg kellene keresnünk a szocialista társadalomban immánnesen meglevő olyan tényezőket, amelyek újratermelik a vallást egyetemen, gyárban, óvodában egyaránt.

Más szóval: mennyiben van „elidegenedés” a szocialista társadalomban?

Az „elidegenedés” vizsgálata elkerülhetetlenül olyan kérdésekhez vezetne bennünket, hogy mennyiben vannak áruvonásai, mennyiben áru a munkaerő a szocializmusban (amely árutermelő társadalom), hogy mennyiben gyakorlati is a hatalomnak a hatalom birtokosai stb. Összefoglalva, mennyire igaz a szocialista társadalom tagjaira Marx híres mondata, hogy „Nem tudják, de teszik” történelmüket. Ezek rendkívül bonyolult kérdések, amelyekkel különböző objektív és szubjektív okok miatt a legnagyobb élő marxisták is nehezen boldogulnak. Vajon mi, egyetemi hallgatók milyen sikerrel boldogulnánk? Ezek után maradnak számunkra a KISZ szerepének, vagy az egyetemi világnézeti oktatás problémáinak taglalása, ami a vallás szempontjából azt jelenti, hogy megrekedtünk a felszínen.

É itt eljutunk ahhoz a kérdéshez, hogy miért ilyen élénk ez a vita?

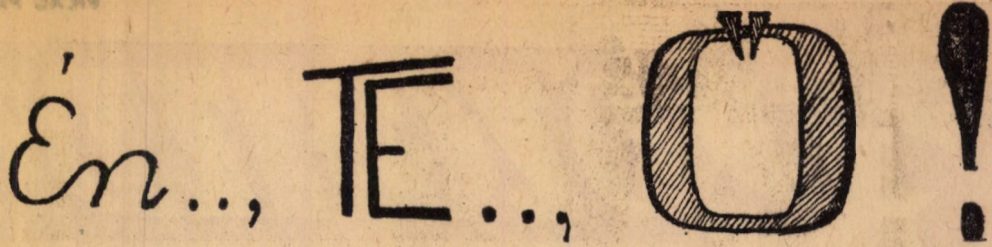
Azért, mert a hozzászólók olyan problémához nyúlunk,

amely „érdekes” számunkra. Egyéni egzisztenciájuk, a róluk alkotott kép szempontjából semmiféle veszélyt nem jelentenek e kérdésben kifejtett gondolataik.

Míg mondjuk a KISZ-ról vagy az oktatási reformról, a felvételi rendszerről a lapban lefolytatott vita csak formailag volt álvita, úgy ez tartalmát illetően az, hiszen eredménye semmiféle változást nem hoz, senkit közvetlenül nem érint, mivel a vallásosok a mi érveink hatására nem fogják megváltoztatni világnézetüket. Ehhez ugyanis nem érvek, hanem a feltételeik, a vallás okainak változása lenne szükséges.

Ha olyan kérdésekről vitatkoznánk, amely közvetlen érdekeinket is érintené, és a változtatás módját is meg tudnánk határozni, akkor nem álvitáról, hanem valódi vitáról lenne szó. Itt a vita résztvevői számára sem „babra menne a játék” ti. valakinek az ellenzék szerepét is be kellene tölteni. Ez a vita résztvevőinek számát ugyan csökkentené, de a vita értelmét és hasznosságát feltétlenül növelné.

Laki Mihály
Általános IV,

BESZÉLTEM VALAKIVEL, aki elmondta nekem a véleményét a vallásvitáról, amit én most leírok. Nekem semmi közöm az egészhez, én jóban vagyok az összes cikkíróval, nekem nagyon tetszett mindegyik, különösen az a fáziskészes mozgékonyság. Szóval ez az illető azt mondta nekem, hogy a vallásvitából különösen az alábbi javaslatok nyerték meg tetszését:

Tennünk kell valamit! Hatékonyabbá kell tennünk egyetemünkön a marxista képzést!

Változtatni kell! Javitani kell a KISZ-munkán!

Ez az illető azt is hozzáfűzte, hogy nagyon örült, mert ezek a nézetek cáfolják azokat a javaslatokat, hogy egyetemünkön csökkenteni kell a marxista képzés hatékonyságát, rontani kell a KISZ-munkán és nem kell semmit sem tenni. Továbbá nagyon örült annak, hogy a vita nem szülyedt le az olcsó, gyakorlati tanácsok mocsarába. Még egyszer ismétlem, nekem semmi közöm az egészhez, csak ennek az illetőnek nem volt irógépe.

KÉT EGYETEMISTA külső fiú beszélgetett a Dimitrov tere, de a beszélgetésből kiderült, hogy nem egyetemis-ták. Azt mondja az egyik a másiknak:

— Tegyük fel, hogy mi egyetemisták vagyunk, jó?

— Jó, tegyük fel, de azt is

tegyük fel, hogy mi is rendeznénk egy vitát a vallásról.

— Kitűnő, sőt én még azt is feltenném, hogy tanügyi reform előtt állnánk.

Hát, ha így állna a helyzet, szóval ha mi tanügyi reform előtt álló vitázó egyetemisták lennénk, akkor én úgy vitáznék, hogy megpróbálnék lehetőségeket keresni, hogyan lehet a tanügyi reform után hatékonyabb a marxista képzés.

— Például, mi lenne, ha a szemináriumokat havonta legalább egyszer minden csoportban egyetemi tanár, vagy docens tartaná.

— Én meg attól a jól ismert módszertől sem riadnék vissza, hogy előbb a tanár képviselné a vallásos világnézetet a diákokkal szemben, majd fordítva. Így mindenki megtarthatná inkognitóját.

— És mi lenne, ha az egyetem felkérne hírneves politikusokat, országos hírű filozófusokat és tudósokat egy-egy filozófiaelődás megtartására. Ilyenkor már a név is biztosítaná a tömeges látogatottságot.

— És ha a mi feltételezett egyetemünkön olyan kiváló előadók lennének, mint a Pach, a Berend, a Kiss Arthur, a Szabó Kálmán vagy a Nagy Tamás, akkor én megfognék két vallásgyanús illetőt és rávenném őket arra, hogy rendszeresen látogassák az említett tanárok előadásait.

— Igaz is, de minek beszélgetünk mi minderről, hiszen

mi nem vagyunk tanügyi reform előtt álló vizsgázó egyetemisták.

Es eltávoztak.

★
NEGYEDÉVES TERVMA-
TEMATIKUSSAL beszéltem, aki szomorúan mesélte nekem, hogy egy ismeretlen ember azzal gyanúsította, hogy nem örül előrehozott államvizsgáinak és a hathetes termelési gyakorlatnak. A negyedéves tervmatematikust elmondta, hogy ez aljas rágalom, igenis nagyon örül, hogy idén nem kell nyári programokon törnie a fejét, és egyáltalán nem baj, hogy csak a jövő reformra nézve kéri ki a véleményét, mert ha a jelenre is kikérnék, ő sem tudna jobbat tanácsolni. Aztán azt is elmondta nekem ez a negyedéves tervmatematikust, hogy az illető szerint a negyedéves tervmatematikustok már azon sem csodálkoznak, ha az összes államvizsgát az első év elejére tennék, szerintük ebben majdnem annyi logika van, mint egy nyárra összehozni négy kollekviumot, két államvizsgát és hathetes termelési gyakorlatot. Az illető szerint a negyedéves tervmatematikustok figyelmzették tanáraikat is, hogy idén államvizsgáztatniuk kell, mert nem tudtak semmit az egészről. A negyedéves tervmatematikustok szerint ez az illető összevissza hazudozik és ők nagyon boldogok.

F. T.

KÁDER HIÁNY KALLÓDÁS

Furcsa kettősséget tapasztalhatunk egyetemünk KISZ-szervezetének életében. Amíg „kifelé” kitűnő munkával, szinte országos szinten is a legjobban dolgozók közé tartozik, s olyan komoly feladatokat oldott meg — hogy csak néhány példát említsünk —, mint a középiskolákban Marxista Diákokadémia beindítása, középiskolai vitakörök vezetése, a IX—X. kerületben az üzemi KISZ-munka támogatása, a falusi KISZ-szervezetek és az országos társadalmi szervezetek munkájának hatékony segítése, valamint több vállalat gazdasági tevékenységében való közreműködés, addig a szervezet belső életében, különösen az

előbbre megismerésükben, képességük felismerésében.

Személyes megismerésük a felsőbb vezetés számára pillanatnyilag megoldhatatlan.

Erre a célra volnának hivatottak felsőéves KISZ-instruktoraink, akik azonban — az eddigi tapasztalataink alapján — nem végeznek alapos és számonkara eredményes munkát.

Ebből adódik szervezetünk másik kettőssége, hogy

az elsőévesek közötti nagyfokú káderellállóság mellett, jelentős káderhiány tapasztalható.

A kiválasztásnál tehát döntő maradjon a fiatalok egyéni mozgékonyága, aktivitása, s a képességeiben bízó és aktívan magának mozgalmi munkát kérő néhány elsőéves kivételével — akiket örömmel kapcsolunk be munkánkba — a szerény félrehúzó többségről esetleg egész egyetemi pályafutásuk során sem tudjuk megigazi szervezési képességeiket.

Ezt a káderellállódást igyekszünk a jövőben mérsékelni a KISZ-instruktorok fokozottabb bevonásával. Az ő

feladatuk a — meglehetősen kis számú — szemináriumok csoportjuk egyéni feltérképezése, s így a személyes megismerés alapján az arra rátermetteket bevonása KISZ-szervezetünk munkájába.

— Ennek megvalósítására milyen intézkedés várható?

— A közeljövőben összehívjuk őket, s velük is személyes beszélgetés során igyekszünk megérteni feladatuk fontosságát. Ehhez azonban a patronáló szemináriumvezetők és pártmegbízottak segítségét is kérjük és igényeljük.

— Végeztül, mit kér a KISZ-titkár a szervezet új tagjaitól?

— Az eddiginél nagyobb agilitást és mozgékonytságot. A kari titkárok és KISZ-instruktorok keresztül bátrán álljanak elő javaslataikkal és nagyobb öntevékenységgel ők is segítsenek hozzá minket, hogy a több, mint 2000 tagos számú KISZ-szervezetünk az egyetem falain belül is eredményes munkát végezhesen.

Pongrácz

Vendégek egyetemünkön

Március 27-én egyetemünkre látogatott Németh Károly elvtárs, az MSZMP Budapesti Pártbizottsága első titkára, Duschek Lajosné elvtársnő, a IX. kerületi pártbizottság első titkára és Somogyi Imre elvtárs, a Budapesti KISZ-bizottság első titkára. A vendégeket Szántai Kálmán, egyetemünk pártbizottságának titkára tájékoztatta az egyetemünkön tartott nyomatvány alapján még semmivel sem jutottunk

mán rektor ismertette az oktatási reform, a képzés korszerűsítésének elveit, módszereit. Németh Károly kifejtette véleményét a közgazdászok társadalmi szerepéről és tájékoztatást adott az aktuális külpolitikai kérdésekről, a nemzetközi munkásmozgalom problémáiról. A kölcsönös tájékoztatót közvetlen hangvételű eszmecsere követte vendégeink, a pártvégrehajtóbizottság tagjai és állami vezetői között.

„Furcsa honorárium“

Nyelvi körünk komoly erőfeszítéseket tesznek azért, hogy változatos, nívós programjainkkal segítsék hallgatóinkat a választott nyelv minél tökéletesebb elsajátításában.

Ilyen törekvések vezették a francia nyelvi kört, amikor a Francia Televízió által küldött kisfilmekből kitűnően sikerült vetítést rendezni, s a német nyelvi kört, amikor sétat szerzett a várbán német nyelvű tájékoztatóval, majd a klubban vendégül látta Heinz Welkert, az NDK Kultúrirodájának vezetőjét és dr. Gott-

schling elvtársat, a berlini Humboldt egyetem jogi tanszékének docensét, akik a kettéosztott Németország, a német ifjúság életéről, problémáiról tartottak érdekes előadást. Ezeket a dícséretes törekvéseket azonban hallgatóink felülőnően nagy érdeklődéssel „honorálták”.

Különös, hogy — elsősorban a nyelvigenyes szakokon tanuló hallgatóink ennyire nem igénylik a nyelvi körök segítségét...

Pedig értjük, az ő érdeklődésükben fáradoznak...

— ácz —

Jellemzések

„Izgalmas” dolognak nézünk elébe: a csoportok maguk készítik tagjaikról jellemzést, ami alapul szolgál a KISZ megbízottaknak, illetve a szaktanácsadókhoz, akik a jellemzéshez, amit mellékelnek majd a diplomához. Ezt a vállalkozást részéről létező igényt ki kell elégíteni. Felmerülhet a kérdés, miért ne indulhatna mindenki tiszta lappal?

Jogos álláspontnak tartom azt, hogy amikor létezőnek jobb és rosszabb munkahelyek, azok kapják meg a jobbat, akik egyetemi éveik alatt bebizonyították, hogy rászolgáltak erre képességeik és munkához való hozzáállásuk alapján.

Az új intézkedés az, hogy bevonjuk a csoportot is e jellemzés elkészítésébe, jobbnak tűnik az előzőnél, mert demokratikusabb eljárás. De kérdés, vajon egy-egy szemináriumi csoport, egy általában 20-22 tagból álló közösség normái, s ebből fakadó értéktételei tagjaira vonatkozóan

egybeesnek-e azokkal a normákkal, amik alapján el kell dönteni azt, hogy az egyen alkalmas-e a választott pályára? Tudom azt, hogy általánosan elfogadott normák léteznek és hatnak minden csoportban, de senki sem állíthatja azt, hogy nincs sok közösségben számottevő torzulás és egy sor specifikus vonás. Figyelembe kell venni azt is, hogy pusztán az a tény, hogy kenyérről van szó, hogy konkurrenca van, nagyon erős torzulást is vihet egymás megítélésébe.

Nem akartam ezzel korántsem azt mondani, hogy ez rossz módszer, és ne csináljuk. Igenis

kellenek ezek a jellemzések, sőt kezdjük el már az alsóbb évfolyamokon, másodéven is.

Kell, hogy megismerjük egymást, fejlesszük a közösségi szellemet, mert így eredményesebben dolgozhatunk. Ilyen célra ez a felmérés és évenkénti jellemzés rendkívül jó és hasznos dolog lenne.

Zala Ildikó

EGY KIS FILÓ

A felületes szemlélő azt hiszi önmagáról, hogy tudja ki, és kicsoda. De nem így igaz, aki foglalkozik filozófiával, mert Leibniz szerint én egy monasz vagyok — no hálistennek (aki ugyebár a legfőbb monasz) nem a legutolsók közül való, vannak nálam alacsonyabb rendűek is, hogy csak a gumipit, angot, és a cserebogarat említsem a szemléletesség kedvéért.

Mikor ebbe úgy nagy nehezen beletörődöm, megjelenik Diderot és kb. így szól: „Most mit vágsz föl öregem, te is épp olyan anyag vagy csupán, mint az éjjeliszekrényem üveg-lappja, csak amíg tebened tevékeny az érzőképeség, addig a fentemlített üveg-lapp nem.” Na, tessék, hát kellett ez nekem? Persze, még mindig jobb, mintha kedvenc hangszerem, a zongorával hasonlítót volna össze. Bár ki tudja? A zongora szép hangszer, jó hangszer, és előbb-utóbb, még tán az a passzív érzékelése is aktivizálódik. Ha így lesz, még többre is viheti mint én. Ennyit a zenéről.

APRÓSÁG

Azért olyan órák is vannak, amit egy diák is szívesen hallgat. Például a Zenélő órák.

Modern átok. Ha hazudtál, kerülj az V. kategóriába szep-temberben!

A Fülüg Jimmy-sorozat és az „Emberrablás” krimi után a Szabó-család is beköltözik a „Közgazdász” utolsó oldalára!

—bors—

Szakszervezeti hírek

ÜDÜLES

Az egyetem szakszervezeti tagjai részére az idén is biztosítást külföldre szóló üdülési lehetőséget: Cseh-szlovákiába (Marianske-Lazne) 1968. július 7-20-ig 1 db cseredülszre szóló beutalót. A térítés összege 1500,- Ft (zsebpénz ebből 500,- Ft); továbbá Bécsbe 1968. július 9-14-ig 2 db II. osztályú üdülésszre szólót, melynek térítési díja egyenként 980,- Ft (ebből fejenként 327,- Ft a zsebpénz). A Pozsonyba 1968. július 9-14-ig 1 db férfi I. osztályú beutaló térítési díja 920,- Ft (zsebpénz 367,- Ft), valamint az Al-Dunára szóló I. osztályú férfi beutaló 1968. július 16-21-ig 900,- Ft-os térítési összeggel, melyből 247,- Ft a zsebpénz.

Jelenkezni lehet az üdülési felülszűkelt, vagy Grandpierre Teréznel (110-es mellék) április 29-ig.

TÜZELŐAKCIO

A SZOT titkársága idén is lehetőséget nyújt a dolgozók kedvezményes tüzelő beszerzéséhez. Az idei akcióban 600,- és 900,- Ft értékben lehet szénutalványt igényelni, sőt korlátlanul — utalvány nélkül is — kapható tűzifa, koksizs. Az akció április 1-től szeptemberig tart. Az igényeket Gats Pál (sz. 18-as szoba) lehet beküldeni; az NDK-brikketre pedig április-május hónapban.

Élménybeszámoló Vietnamról

Élménybeszámolót tart a klubban április 9-én, kedden este 7 órakor Kende István elvtárs, a Nemzetközi Ismeretek Tanszékének docense, aki a Hazafias Népfrent küldöttségével márciusban a Vietnami Demokratikus Köztársaságban járt.

Vélemény és hozzászólás

AZ ÚJ TANULMÁNYI ÉS VIZSGASZABÁLYZAT, VALAMINT AZ ÚJ ÖSZTÖNDIJRENDSZER TERVEZETÉRŐL.

Jelen véleményt az egyetemi KISZ-bizottság kijelölt tagjai készítettek, támaszkodva a KISZ vb által a tárgyban rendezett nyilvános vitákra, valamint a KISZ-vezetők által a hallgatók széles körében, alapszervezetekben, kollégiumokban folytatott tájékozódásra. Az állásfoglalás kialakítására rendelkezésünkre álló viszonylag rövid idő nem tette lehetővé, hogy — eredeti elképzeléseinknek megfelelően — szervezeti formában: alapszervezeti vitákban is tájékozódjunk a tagság egészének álláspontjáról.

Egyetértünk azzal, hogy a tanulmányi és vizsgaszabályzatot, valamint az ösztöndíjrendszert továbbfejlesztik. Heveseljük, hogy mindkét új szabályozás nagyobb teret biztosít az egyetemnek önállóságának. Egyetértünk azzal is, hogy az új ösztöndíjrendszer fokozottabban igyekszik segíteni a hátrányos helyzetű fiatalokat, és egyben az eddigieknél nagyobb mértékben honorálja a jó tanulmányi munkát. A továbbiakban a fontosabb bírálati észrevételeket kívánjuk összefoglalni:

1. Úgy véljük, hogy az ösztöndíjnyújtások elbírálásában, a diákjelölti bizottság összetételében nem érvényesül megfelelően a KISZ-szervezet szerepe. Az egyetemi érdekvédelmi munkában szerzett tapasztalatokat azt mutatják, hogy az egyetemi KISZ-szervezetek érettek arra, hogy — mint a diákkormányzat érdekképviselet szervei — ezt a munkát az állami és pártvezetés támogatásával önállóan végezzék el.

Amennyiben ezt országosan még nem lehetne bevezetni, javasoljuk, hogy kísérletképpen a mi egyetemünkön térjünk rá erre a rendszerre.

2. A kollégiumi díjaknak a tervezetben szereplő szabályozása — különösen a magasabb kategóriákban — indokolatlanul hátrányos helyzetbe hozná a vidéki hallgatókat az azonos helyzetű pestiekkel szemben. Véleményünk szerint a kollégiumi díjakat olyan módon kell megállapítani, hogy valamennyi kategóriában azonos körülményeket biztosítsanak a vidéki és budapesti hallgatók továbbtanulása számára.

Véleményünket azzal indokoljuk, hogy indokolatlan lenne a vidéki hallgatókra, vagy akár a jobb helyzetű vidéki hallgatókra hátrítani annak társadalmi költségeit, hogy a felsőoktatás Budapestre, illetve nagyvárosokba koncentrálódik. Félő, hogy a vidékiek jelenleg is alacsonyabb továbbtanulási arányát ez a szabályozás tovább csökkentené.

3. A szociális kategóriákkal szemben felmerül, hogy a jelenlegi V. kategórián belül még igen különböző jövedelmi helyzetű hallgatók vannak, akiket az új szabályozás is egyformán kezel.

4. Helytelenítjük azt, hogy felsőéven a szociális támogatást a 2,51-es minimális tanulmányi átlageredményhez kössék. Azokat, akik nem képesek egyetemi tanulmányaik folyta-

tására, ne pénzügyi szabályozással „szorítsuk ki” az egyetemről, hanem a tanulmányi szabályzat megszigorításával: javasoljuk, hogy — egyetemenként különböző — minimális tanulmányi eredmény alatt akkor is legyen lehetőség — és ne csak elvileg — a hallgatók kizárására az egyetemről, ha vizsgakötelezettségük egyébként eleget tett. — A tervezetben szereplő szabályozás ugyanis csak a rossz anyagi helyzetű hallgatókat sújtja, míg az utóbbi egyformán érintene minden hallgatót.

5. Nem tartjuk indokoltnak a reggelijegyet juttatásának megszüntetését. Félő, hogy ha a hallgatók nem kapnak reggelijegyet, nem fognak reggelizni. Egyébként a visszaélésekért — melyek az ebéd- és vacsorajegyeknél sem ismeretlenek — nem lenne célszerű a hallgatókat büntetni.

6. Több szempontból sem lenne helyes a rendszeres hallgatói kereset figyelembevétele az egy főre eső jövedelem megállapításánál. Ez elsősorban a rossz anyagi helyzetűeket sújtja. Gátolná a szervezett, szakmai jellegű munkavállalásokat, és arra ösztönözné a hallgatókat, hogy a szakmailag hasznos, ellenőrizhető feladatok helyett alkalmi munkával, óraadással igyekezzenek inkább kiegészítő jövedelemre szert tenni.

7. Nem értjük, hogy az I. éves hallgatók a második félévben miért nem kaphatnak tanulmányi ösztöndíjat, ugyanakkor tandíjat már fizetnek.

Simon Pál,
KISZ-vb szervező titkár

IRÁNY: HELSINKI!

A Helsinki Közgazdasági Főiskola Diákbizottságával szeptemberben kötött együttműködési szerződés alapján Finnországba utazott egyetemünk három hallgatója, KISZ-bizottságának delegációja: Simon Pál, a KISZ VB szervezőtitkára, Tüzes Klára, a Kultúr-osztály képviselője és Betlen János, az általános kari vezetőség tagja. Ezt megelőzően februárban járt nálunk finn kollégáink delegációja Kari Karankónak, a diákbizottság elnökének vezetésével. A velük folytatott megbeszélések alapján kerül most sor a további kapcsolatok konkrét formáiról szóló újabb megállapodás aláírására. Így lehetőség nyílik — már ez év nyarán — olyan termelési gyakorlatra, melynek keretében három-négy hallgatónk egy hónapig fizetett állásban Finnországban dolgozhat. Ezen kívül megvan a lehetősége kulturális együttműködéseknek és — a későbbiekben — önköltséges turistacsoportok szervezésének is.

Nyilvánvaló, hogy egy kapitalista ország magat, „nem politikainak” valló diákszervezetével kialakítandó kapcsolatok kérdésében számos probléma merül fel. Nézetünk sokszor alapvető különbözősége, az ifjúsági mozgalom céljában és feladataiban rejlő eltérések egyfelől kétségelmentül kizárják a kapcsolatoknak bizonyos határon túl történő fejlesztését; másfelől viszont — éppen napjaink realitásából fakadóan — elengedhetetlenül szükségessé teszik, hogy minél közelebről ismerjük meg egymás tevékenységét mind ismeretanyagaink bővítésére, mind az esetleges hasznosítható tapasztalatok szempontjából.

Saját jól felfogott érdekünk, hogy — elsősorban szakmai ténren — minél hatékonyabban éljünk az ilyen utazások nyújtotta lehetőségekkel. Mostani küldöttségünk tagjai például számos olyan programban vesznek részt, amely megfelel egyéni érdeklődési körüknek; mozgalmi és szakmai vonatkozásban egyaránt. A lebonyolított delegációcsere jelentőségét emeli az a két körülmény, hogy ezekben a hetekben láthatjuk első je-

leit a két intézmény állami szintű kapcsolatát alakulásnak is. A Kulturális Kapcsolatok Intézetének ösztöndíjával utazott egyhónapos tanulmányútra a finn fővárosba dr. Gyenge Zoltán elvtárs, a Világkutatás Tanszék docense, aki már hosszabb ideje

foglalkozik az észak-európai országok politikai és gazdasági életének kérdéseivel.

Rektorunk, dr. Szabó Kálmán elvtárs meghívására pedig április közepén látogat egyetemünkre Pekka Heinänen, a Helsinki Közgazdasági Főiskola igazgatója.

Kettejük tárgyalásaihoz jó alapot adhatnak a két ifjúsági szervezet együttműködésében eddig elért eredmények; ugyanakkor — tárgyalásokról várjuk a finn-magyar közgazdászkapcsolatok intenzív fejlesztése terén tett első lépéseket is.

Lipovecz Iván

A dobogó legfelső fokán...

Az újdonsült Budapest-bajnokot, Nyerki Józsefet kérem az egyetem cselgáncszoínak edzésén. Tudom, hogy a 63 kg-os súlycsoportban versenyez, tehát zömök, csupaizom fiatalbembert várok.

Néhány perc késéssel érkezik.

Nem győzők csodálkozni. A mosolygós, karcsú, szinte vékonydögájúnak tűnő fiatalbemberről senki sem mondanám, hogy kitűnő cselgáncsozó.

Legfeljebb ellenfelei...

A II. éves agrár szakos, 22 éves egyetemista — bár tősgyökerez pesti — 5 évvel ez előtt egy kecskeméti intézetben ismerkedett meg a judóval.

Ott, a kitűnő szakember, Varga András nagyszerű alapot adott Jósának. Ezt bizonyítja, hogy a következő évben, 1965-ben, amikor visszakerült a fővárosba, a HTG Vasas színeiben már magyar ifjúsági bajnokságot nyert. A válogatóktól is bizalmat kapott: tagja lett a felnőtt válogatott keretnek.

A gyors, szinte váratlan sikereknek megállt parancsol a katonaidő. Mint egyetemi előfelvető, egyéves katonai szolgálatra vonult be. Ez idő alatt bizony keveset tudott törődni kedvenc sportjával.

Egyetemünk kitűnően működő cselgáncs szakosztályában azonban, amely már eddig is több válogatotat adott a sportágnak, Nádai Pál edző szakavatott keze alatt Nyerki Jóska kettőzött erővel fogott hozzá a kihagyott év pótlásához.

Ez hamarosan eredményességben is kifejezésre jutott.

1967-ben felnőtt Budapest-bajnok, idén a Hungaria Kupában a sokszoros válogatott Oláh és Pulai mögött harmadik, két hete súlycsoportjában pedig megvédte Budapest-bajnoki címét. S mindezeken után tagja lett a napokban nyilvánosságra hozott Európa-bajnoki keretnek.

— Mennyi munka van elért eredményeidben?

— Igen sokat edzek, nemcsak hivatalos időben. Hetente ötször van cselgáncsedzés, de kiegészítő sportokkal is igyekszem fokozni mozgáskészségem.

— Mit tartasz erényednek?

— Technikai felkészültségem. Én előtérbe helyezem az erővel szemben, s ezért fogás-skálám minél nagyobb bővítésére törekszem.

— Melyik fogással szereztél legtöbb győzelmed?

— A belső combdobással. Megmutassam?

— Elhiszem... Azt hiszem, már láttam ilyent... Milyen további eredményeket vársz magadtól?

— Olyanokat, amelyek általában a sportemberek előtt nagy célként lebegnek: magyar bajnokság, kijutni az Európa-bajnokságra, és... tovább nem merem mondani...

— És a cselgáncs mellett nem lesz baj a tanulással?

— Nem hinném. Eddig is tartottam a négyes átlagot.

Felharsan Nádai edző parancsoló szava. Kezdődik az edzés.

— Újabb, kitartó munka, az újabb sikereidért. Búcsúznunk. Kezetrázunk. S belátom, beszélgetésünk kezdetén felületesen ítélték meg Jóska erejét illetően...

Pongrácz György

Még egy pillanatot és Nyerki (baloldalt) egész pontot érő dobással győz.

(Fotó: Kádár J.)

Egy jól sikerült kabaréről...

Azt hiszem, az idei közgazdász bál is igazolta, hogy „nem szabad” ezentúl sem kirekeszteni a kabarét bál programjainkból. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy legyen minden bálon „kötelező” a kabaré, hiszen például a tótagas-báli műsor is elérte a kívánt hatást, szórakoztató, változatos volt — de más, mint a kabaré.

A kabarének sajátos hangulata van nálunk, a Közgázón. Ez részben talán annak köszönhető, hogy ilyenkor az I. előadóba, „zh-szenvedéseink” gyakori színhelyére költözik be a vidámság, de betudható kabarénk „tömény humor” jellegének is. Ilyenkor nem kapunk semmi más, csak humort és humort, s — „betegre” nevetjük magunkat...

Igy voltunk ezzel a múlt szombaton is. A mostani kabaré — a tavalyihoz hasonlóan — kiválóan sikerült, mind az előadott darabok, írások válogatását, sorrendjüket, mind pedig előadómódjukat, a színészi teljesítményeket tekintve.

Egy kivétellel valamennyi szám maradéktalanul sikert hozott, néhányat mégis kiemelni kell közülük. Elsősorban „A közgazdász tragédiája”-t, melyet legjobbnak tartok a műsorból. Valamennyi poénja „ült”, s szereplői is igazán kitétek magukért.

Nem hiába jóslottunk mi, „beavatottak” nagy sikert Far-kasházy „Közgazdász-karrier” című „pol-beat”-jének. Szellemes volt másik háziszervezőnk, Borsi György „tyúkiparos” darabja is. Hasonlóan tetszett a már egyszer hallott „Diák-Cyano”, melyet ezúttal is Elless Béla mutatott be — kitűnően.

A valóban jogos dicséret után szinte csak zárójelben említenék meg két negatívumot a műsorral kapcsolatban: az egyik az, hogy a narrátor-szöveg eléggé „szükölködött” poénokban, korántsem volt olyan színvonalas, mint a bemutatott írások. A másik: én kihagytam volna a „Magyar atom” című Moldova-írást a műsorból, mert témájánál fogva nem illett a többi közé.

Mindent egybevetve azonban a kitűnő hangulat dicséret a szerzők, a rendezők és a

HALÁSZ GEZA KARIKATÚRAJA

BÁL-HÉ

„Röhög az évfolyam” (Karinthy után szabadon), de a tréfának csöppet sem érződött „epigoni” hatása...

(Kádár felvétele)

KÖZGAZDÁSZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja
Megjelenik kéthetenként, a tanulmányi időszak alatt.
Felelős szerkesztő: Kincses György
Szerkesztőség: Budapest, IX., Dimitrov tér 8. III. 381.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Készül a Szikra Lapnyomdában

szereplők jó munkáját, mi pedig köszönjük a kellemes perceket, s reméljük, hogy az elkövetkező években is ilyen jól érezzük majd magunkat a közgazdász kabarékban.

K. L.

Tetszett — nem tetszett az I. előadóban

TETSZETT, hogy a jubileumi közgazdász kabaré olyan nevet sorakoztatott fel, mint Poór Klára, Szilvássy Annamária, Bujtor István, Csáki Attila. Ez volt az első alkalom, hogy művész-pályára ke-

rült ex-hallgatóink a vendéglátókkal közös műsorban léptek fel az Alma Mater rendezvényén. Meghívásuk jó ötle volt, szívesen látnánk őket máskor is.

NEM TETSZETT viszont a

hétforintos kabarébelépő. Ezt az új szisztémát sem a zene, sem a mechanizmus-változás nem indokolhatja. Diáksebről lévén szó, 17 forint (sőt, kilttagoknak 27 forint) mindenképpen sok egy estére. S akkor úgy még csak „bélépített” az ember...

TETSZETT az egész műsor keretjéteka: „A Közgazdász tragédiája”. Szellemes volt, csipős, ügyesen rendezett; csak a végén (a negyedik színben) halványodtak el kissé a poénok. Elless Béla: „Diák-Cyranóját” már két évvel ezelőtt is megtapsoltuk — most újra megérdemelt sikert aratott vele.

Az est legnagyobb élménye „A Fegyver” című Puskás L. Tamás humoros volt. Főszereplői: egy papírdarab (a vélt puská), s a reá vágyakozó zárthelyező diák. Bujtor teljes átéléssel, nagyszerű érzékkel mutatta be ezt a különleges lélektani szituációt. (Látszott, hogy ő is — nálunk „hallgatót”...)

NEM TETSZETT, sajnos nem tetszett Poór Klára a narrátor szerepében. Nagyobb lendülettel, több (s jobb) humorral kellett volna megoldania feladatát. Ez persze a szövegírók számlájára is irandó.

Nem volt szerencsés ötlet a Moldova humoros műsorra tűzése sem. Önmagában bármilyen jó is volt — a műsor többi része „házi” jellegű fogva egyszerűen előtte. Kár érte.

— jó —

RENDEZŐI RECEPTEK

ZENE

Végy egy együttest. Lehetőleg frissen beat legyen! Végy hozzá néhány erősítő és hangszórót. Állíts mindent makszimális hangerőre. Végy hozzá egy énekest. Tisztíts meg minden hangtót, s rakd bele az előre elkészített együttesbe. Aulában vagy nagy teremben 3-4 órát főzd őket együtt, közönséggel. Amikor már mindenki jó piros, az egész bál kész!

KABARÉ

Szerezz egy tehetséges rendezőt, s keverd össze néhány tehetséges humoristával. A keveréket hígítsd fel jó régi számmal, s biztos sikerre számíthatsz. Tálalva több száz személynek: kellemes élmény! (A színészesítő lehet jobb, mint az átlagos.)

BÁR

Találj egy helyiséget, szigeteld el hermetikusan a külvilágtól, s egész el benne 4-5 kiló cigarettát. Ezután enged be a szórakozni vágyókat. Alkoholos szószban tálaljuk az egészet. Körítés: szép női lábak, halk zongoraszó.

FLIPPER

Végy egy dobozt, állítsd fel valami jól látható helyre. Ha ezzel megvagy, egy személyt 2-3000 kétforintosossal állíts a doboz mellé. Siker abszolút biztos. A nyereség is.

RUHATÁR

Keresd meg a legnehezebben elérhető, legnehezebben megközelíthető, a legjobban elbarikádozott kis benyílót. Vágj a falon tényérnyi lyukat, s állíts be mögé aktivistákat. Ezen a kis lyukon történhet a ruhák szervírozása. Felszó: „nincs gyűrhető anyag a Földön!”

TÁNC

Kifejezetten magyaros, különleges ízzel. Hozzávalók: két ember (lehetőleg különböző neműek), hangos ricsaj, parkett, esetleg zene és sok könyök.

— patkó —

KÖZÜLJÜK

— Az Emberrablás c. kriminket helyhiány miatt a következő számunkban folytatjuk.

„Ne vegyék komolyan!”

Mához egy hétre, 13-án, szombaton éjjel 11 órakor lesz vendégünk a klubszínházban Rátónyi Róbert. Neve maga a siker. Az Operett Színház öltözőjében kerestem fel, hogy megtudakoljam, vajon „palettájának” — ő nevezte így széles repertoárját — melyik „színebből” ajándékoz majd nekünk ez alkalommal.

A késői kezdés miatt kimondottan könnyű, szórakoztató összeállítást mutatok be, „Ne vegyék komolyan!” címmel. Ez a műsorom, mellyel — hat nyelven előadva — bejártam már szinte a fél világot — Finnországtól Ausztráliáig, műfaját tekintve one man-show, tehát egyedül szórakoztatom majd a közönséget szinte minden kellek nélkül. E műfaj valahogy nem talál igazán otthonra nálunk, kiszorította a beat, s jelenleg nincs olyan szerv, mely felkarolná. Ezért van az, hogy oly kevesen üzik, holott a közönségnek biztosan tetszene nálunk is.

Miből is áll valójában show-m? A tv-ből már ismert, valamint még nem hallott kabarészámból, saját gyűjteményem néhány storiójának felelevenítéséből. Ezenkívül zenés összefoglalóját szeretném adni azon számaimnak, melyeket a magyar közönség éppen

az előbb említett gátoló okok miatt mindezeideig nem hallhatt. Meg kell jegyeznem, hogy néhány szám erejéig mint az operett képviselője is látogatók önköz, mert szerintem éppen nálunk vonható kétségbe legkevésbé e műfaj létjogosultsága, igen tetszik közönségünknek, remélem önök is szívesen fogadják majd.

— Azt hiszem, az elmondottakból is kitűnik, hogy nem kívánok „kalandozni” a könnyű és a komoly műfaj között, mert mint mondani szokták: mindenki csinálja azt, amit legálábbis ő úgy érzi, hogy legjobban tud. Nos, úgy érzem, hogy ez nálam a könnyű műfaj...

—kurtán—

SPORT

EREDMÉNYEK

KOSÁRLABDA
Főiskolai bajnokság, férfiak: BEAC—Közgazd. SC. 61:60 (a legjobb négy közé jutásért).
Bajnoki mérkőzés: Pécsi Postás—Közg. SC. 66:46.
CSELGÁNC
Felnőtt Budapest-bajnokság
Az egyes súlycsoportokban elért helyezéseink:
63 kg. Nyerki József I. hely.
70 kg. Madari István III. hely.
A Bp. Spartacus országos meghívásos versenyen elért eredményeink:
70 kg. Lukács Zoltán I. hely.
Oláh János II. hely.
80 kg. Alibán Andor III. hely.

93 kg. Kaszper László III. hely (az elődöntőben sajnálatos könyökficam miatt feladta a mérkőzést).
RÖPLABDA
Főiskolai bajnokság nők: Közg. SC—MAFC 3:2
Ezzel az eredménnyel női röplabdásaink a döntőbe jutottak, amely április 30 és május 1-én kerül megrendezésre.)
Férfi röplabda csapatunk már a Főiskolai bajnokság elődöntőjébe került. A döntőbe jutásért a Testnevelési Főiskola együttesével mérkőzünk.